

Den danske delegation kunne herefter stemme for resolutionen, der vedtoges med 42 stemmer mod 7.

Resolutionen om retten til at tage forbehold blev vedtaget med 32 stemmer mod 5. Den af de skandinaviske lande i udvalget foreslåede resolution om udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelserne vedtoges af forsamlingen med 36 stemmer mod 5.

For at fremskynde arbejdet med konventionen vedtog forsamlingen med 37 stemmer, deriblandt Danmarks, en opfordring til ECOSOC om at holde en ekstraordinær samling, således at menneskerettighedskommissionen kan få oversendt materialet og kan fuldende sit arbejde dermed, inden ECOSOCs 14. samling. Det vil derved blive muligt at forelægge det endelige resultat for 7. plenarforsamling.

#### 4. Informationsfrihed.

Dette spørgsmål stod ikke på 6. samlings dagsorden. Det økonomiske og sociale råd havde på sin 13. samling ikke gennemgået udkastet til konventionen om informationsfrihed, men havde nøjedes med at vedtage en resolution af 1. september 1951 om ikke at indkalde en konference til revision af konventionen. 3. udvalg optog den 30. januar 1952 en drøftelse af spørgsmålet på grundlag af et resolutionsforslag af Chile, Ægypten, Frankrig, Indien, Libanon, Mexico, Philippinerne og Jugoslavien om, at spørgsmålet om informationsfrihed skulle opføres på dagsordenen for den 7. plenarforsamling og have fortrinsret til behandling. Forslaget indledes med en beklagelse af, at 6. samlings arbejde ikke havde tilladt den at tage spørgsmålet op til indgående drøftelse. Hertil sluttede sig forskellige ændringsforslag og tillæg, af hvilke et af Uruguay og Ecuador fremsat blev optaget i selve forslaget. Dette skulle understrege, at retten til ytringsfrihed i alle lande burde styrkes.

Det gjaldt for dette forslag som for de andre, at det berørte selve sagens realitet og derfor gik videre end det fremsatte ønske om spørgsmålets optagelse på den følgende samling. Hele forslaget ville formentlig ikke have givet anledning til langvarige debatter, hvis ikke den amerikanske delegerede havde rejst spørgsmålet om den behandling, der var overgået lederen af Associated Press' kontor i Prag, Mr. Oatis, og heftigt havde kritiseret den over ham afsagte dom. Denne kritik blev straks imødegået af østblokkens talere med Sovjetunionens repræsentant i spidsen. Også Canadas og Belgiens delegerede tog del i denne del af debatten. Den polske delegerede fremhævede i denne forbindelse forskellen mellem frihed til at indhente nyhedsstof, hvilket skulle være tilladt for en journalist, og friheden til at indhente oplysningsstof, der i ethvert land var undergivet ganske bestemte og vidt forskellige regler. Det var disse regler, som efter den polske delegeredes mening i rigt mål var overtrådt af Oatis.

Fra flere sider blev det indvendt, at den 6. samling ikke kunne pålægge 7. samling at behandle nogle spørgsmål før andre, idet dette ville være et indgreb i den følgende samlings dispositioner.

Udvalget anvendte ialt 7 møder på dette spørgsmål og godkendte til slut den oprindeligt foreslåede resolution med 38 stemmer mod 5, idet man i stedet for fortrinsbehandlingen anvendte udtrykket „taget op til tidlig drøftelse“.

Den danske repræsentant i udvalget forklarede efter afstemningen der i en kort tale sin delegations stilling til resolutionsforslaget, som han erklærede sig indforstået med udfra den i Danmark herskende opfattelse af, at pressens frihed burde beskyttes mod ethvert angreb.

Resolutionen vedtoges af forsamlingen i plenarmødet den 4. februar 1952 med 44 stemmer.